

2. søndag i advent, 7. december 2014 i Aarhus. LGJ.

Andre tekster samme søndag: Esajas 11,1-9 og Romerbrevet 15,4-9

Salmer: Nu tænder vi – 60 – 230 // 231 - Kom lad os nu - 62v4

www.vivit.dk/praediken. post@vivit.dk. LGJ.

Lukas 21,25-36

Jesus sagde: "Og der skal ske tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene gribes af angst, rådvilde over havets og brændingens brusen. Mennesker skal gå til af skræk og af frygt for det, der kommer over verden, for himlens kræfter skal rystes. Og da skal de se Menneskesønnen komme i en sky med magt og megen herlighed. Men når disse ting begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig." - Og han fortalte dem en lignelse: "Se på figentræet og alle de andre træer. Så snart I ser dem springe ud, ved I af jer selv, at sommeren allerede er nær. Sådan skal I også vide, når I ser dette ske, at Guds rige er nær. Sandelig siger jeg jer: Denne slægt skal ikke forgå, før alt dette sker. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldrig forgå. Tag jer i agt, så jeres hjerte ikke sløves af svir og drukkenskab og dagliglivets bekymringer, så den dag pludselig kommer over jer som en snare; for den skal komme over alle dem, der bor ud over hele jorden. Våg altid, og bed om, at I må få styrken til at undslippe alt det, som skal ske, og til at stå foran Menneskesønnen."

Jesus fortæller os, hvad der skal ske i fremtiden, og hvordan vi skal forholde os til fremtiden.

Men først må vi jo undre os. For når mennesker giver sig af med at forudsige fremtiden, er vi skeptiske, og med god grund. Hvor er nemlig det menneske, som ved noget om fremtiden? Men Jesus sætter tyk streg under, at han ved og kender fremtiden. Han siger: *"Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldrig forgå!"* Tænk, hvis det var sandt! Tænk, hvis evangeliets ord er stærkere end himmel og jord. Tænk, hvis evangeliets ord er stærkere end din undergang. Tænk, hvis evangeliets ord er bæredygtigt, når du vakler og falder, og dit liv går i stykker. Og når alle andres liv ophører. Tænk! Men det er, hvad Jesus påstår. Og indtil nu har det holdt **stik**. Hans ord er ikke forgået, sådan som andre menneskers ord. Disciplene fortalte det videre. Det blev skrevet ned i de fire evangelier. Der er mange, som har leet og spottet af Jesu ord. Men de er døde – eller vil dø.

Det er også de, som troede på det. De er også døde – eller vil dø. De blev båret af Jesu ord – og bæres stadig af det. - Men Jesus døde jo også! Ja, men i hans tilfælde gjorde det hans ord så meget mere troværdigt. Han gik i døden for at opfylde profetierne i Gamle Testamente, som han selv troede på var Guds ord. Han gav sit liv for mange fordi han bar deres synd og tog deres straf. Og han døde - stedfortrædende. Han, som engang på Galilæa sø viste sin magt over havets brusen og gjorde det stille, kunne med lethed have undgået at blive korsfæstet og dø. Men han lod sig korsfæste og døde. Og opstod igen. Her er en stærk, stærk kærlighed til os i vores angst og frygt. Himmel og jord skal forgå, men Jesu ord skal aldrig forgå.

I. JESUS FORTÆLLER OS OM FREMTIDEN.

Først beskriver han fremtiden under frygtens fortegn: *"Og der skal ske tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene gribes af angst, rådvilde over havets og brændingens brusen. Mennesker skal gå til af skræk og af frygt for det, der kommer over verden, for himlens kræfter skal rystes."* Andre steder i evangelierne nævnes flere detaljer angående tegnene. Her nævnes blot, at himmel og hav vil sætte sig i bevægelse, så mennesker gribes af angst og rådvildhed og frygt.

Hvad er værst: frygt eller angst? For mig at se er frygt på en måde lettere, fordi jeg forstår frygt som frygt for noget jeg kender, men angst er mere frygt for det ukendte. Angst for det uvisse. Angst vokser frem, når det, vi ellers finder tryghed i, opløses og går til grunde. Og hvad så? Sådan bliver det op til den dag, hvor himmel og jord forgår. Og *"da skal de se Menneskesønnens komme i skyen med magt og megen herlighed."* Men hvem tænker, at det er Ham, der kommer? Hvem kan forestille sig, at det hele ender med en Menneskesøn. Men det ender med Ham! Måske det bliver i morgen eller om 17 år, eller vi efter vi er døde. Men uanset hvornår, så vil det ske snart. "Snart" set i Guds tidsplan. Apostelen Johannes siger: *"Nu er det de sidste tider!"* Og allerede nu mærker vi undergangen, når storme kommer ind over vores liv, det død og onde magter viser deres magt. Når død og onde tanker viser sig hos os selv, i vores familie, ægteskab og menighed, og i vores samfund. Og når havtemperaturer stiger og storme ødelægger – og ingen kan stille noget op.

Det skaber angst, rådvildhed og frygt. Men da skal vi se Menneskesønnen komme i herlighed. Tænk, det hele ender med ham! Menneskesønnen, Jesus!

Derfor fortsætter han med at beskrive fremtiden med håbets fortegn: *"Se på figentræet og alle de andre træer. Så snart I ser dem springe ud, ved I af jer selv, at sommeren allerede er nær. Sådan skal I også vide, når I ser dette ske, at Guds rige er nær. Sommeren er nær, når alt dette sker, også i dit liv. Det er Guds rige, der er nær, når alt dette forfærdelige sker. Det er jo det bedste, vi har hørt længe. Ligesom sommeren er nær, når træernes knopper er ved at springe ud, sådan er Menneskesønnen er nær, når alting visner og forgår, og når du lægges i kiste. Da er Guds rige nær. Guds rige var nær for en røver på korset, var nær for Stefanus, der blev stenet, og var nær for Jens Bendix, der døde i april. Guds rige er nær for dig og mig! Guds rige og sommeren.*

Altså: Når det går i stykker i stykker i dit sind og i din krop, når der er undergangsstemning i din familie og i din menighed, så siger Jesus: Ja, der kan I se. Sådan er det med jer. Men jeg er jeres frelser! Og jeg redder jer. Nu kommer Guds evige rige. Han siger også: *Denne slægt skal ikke forgå, før alt dette sker.* Ligesom hans ord ikke skal forgå, sådan er der en slægt, der ikke skal forgå, før alt dette sker. ... Der er givet vidt forskellige forklaringer på, hvad Jesus mener. En af dem går ud på, at "denne slægt" er de mennesker, der levede på Jesu tid, og at de ikke skulle dø før Jesu genkomst. Men ordet "slægt" er jo ikke det samme som "nulevende". Og Jesus siger heller ikke, at den ikke skal dø, men ikke forgå. Slægt bruges om både forfædre og nulevende. Ellers bruger man jo ordet "slægtled". Men Jesus siger slægt. Derfor må det betyde, at dette folkeslag skal ikke forgå, før dette sker. – Er det jøderne, han tænker på? Eller er det den slægt, som hører ham til, altså de troende disciple, som han jo også andre steder kalder for sin familie og slægt? Altså den kristne menighed af troende jøder og hedninger? Da er det et løfte! Et løfte, at ligesom Guds ord ikke forgår, sådan forgår heller ikke de, som lever af Guds ord.

II. JESUS FORTÆLLER OS, HVAD VI SKAL!

Hvordan skal vi forholde os i vores tid, som er den fremtid, Jesus beskrev? Han svarer: *"Men når disse ting begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig."* - Det er nok lettere sagt end gjort. Når tingene går under i min hverdag, og når jeg selv rammes, da er det vanskeligt at løfte hovedet. Men Jesus giver os den gode grund til, at vi skal gøre det: *"Jeres forløsning nærmer sig!"* Forløsning betyder, at du vil blive befriet, løst og udfriet af alt det, der binder dig. Paulus uddyber det for os i Romerbrevet 8,22-24: *Vi ved, at hele skabningen endnu sukker og vander sig [dvs klager] sammen. Og ikke alene det: også vi, der har Ånden som førstegrøde, sukker selv i forventning om barnekår, vort legemes forløsning. Til det håb er vi frelst!* Derfor kan vi håbe. Vi må længes, når vi sukker og klager i forventning om, at vort legeme vil blive udfriet. Ikke bare sjælen, men også legemet. Hele mennesket. Se, hvordan Gud her bekræfter, at han værner om hele dit liv: Det er jo et løfte om kødets opstandelse. Og hvis du synes, at det også er for svært at bede, trøster Paulus dig og siger: *O g også Ånden kommer os til hjælp i vor skrøbelighed. For hvordan vi skal bede, og hvad vi skal bede om, ved vi ikke. Men Ånden selv går i forbøn for os med uudsigelige sucke.*

Så lyt da til Jesu ord, som aldrig forgår. Når hans ord og løfter, har fat om dig, da vil du blive reddet. Det er helt sikkert. For han vil bevare sine mod alt ondt. Det er også, hvad vi beder om i fadervor: *"Fri os fra det onde!"* Og ham vi beder til, har al magten og æren i evighed.

Men Jesus har en ting mere til os om, hvordan vi skal forholde os: *"Tag jer i agt, så jeres hjerte ikke sløves af svir og drukkenskab og dagliglivets bekymringer, så den dag pludselig kommer over jer som en snare; ... Våg altid, og bed om, at I må få styrken til at undslippe alt det, som skal ske, og til at stå foran Menneskesønnen."* Tag jer i agt! dvs. Pas på! For det er nærliggende jer at vælge en helt anden udvej, når I oplever angst, stress og ikke kan overkomme livet. Når I fornemmer, at livet går under og I ikke kan holde ud at se på det. Nemlig udvejen, at I lader jer sløve, så I ikke tager jer af det og af den grund ikke mærker angst, frygt og rådvildhed.

Jesus nævner tre måder, vi desværre bruger: Svir, drukkenskab og dagliglivets bekymringer. *Svir*, det er, når vi kaster os ud i nydelse for nydelsens skyld. Pas på! *Drukkenskab* er den direkte vej til at glemme, hvem vi er, og at løbe fra vores ansvar og fra vores Gud og fra vore kære. *Og dagliglivets bekymringer* er, at vi kaster os ud i arbejde med handel, håndværk, studie og familie og mener, at det er det hele, og bekymrer os for det og *kun* for det. Da vil den dag pludselig komme over os. Og vi vil stå der uden tro, fordi vi ikke lyttede til Jesu ord. Og da kan vi ikke undslippe, men rammes af dommen.

Men vi undslipper alt dette og består for Menneskesønnen ved hjælp af hans ord . For det giver os tro og håb. Det giver han os nu. Derfor har vi håb – nu på denne 2. søndag i advent. Amen.